

④1 VERLAINE (1844 - 1896)

Le ciel est, par-dessus le toit,
Si bleu, si calme!
Un arbre, par-dessus le toit,
Berce sa palme.

La cloche, dans le ciel qu'on voit,
Douxement tinte.
Un oiseau sur l'arbre qu'on voit
Chante sa plainte.

Mon Dieu, mon Dieu, la vie est là
Simple et tranquille.
Cette paisible rumeur-là
Vient de la ville.

- Qu'as-tu fait, ô toi que voilà
Pleurant sans cesse,
Dis, qu'as-tu fait, toi que voilà,
De ta jeunesse?

Sagesse 6, III

***

④1 வெர்லேன் (1844 - 1896)

ஞானம்

கூரைக்கு மேலே வானம்
என்ன நீலம்! என்ன அமைதி!
கூரைக்கு மேலே ஒரு மரம்
தன் கிளையை ஊஞ்சலாட்டுகிறது.

வானில் காணும் ஒரு மணியின் நாதம்
சுகமாக ஒலிக்கிறது.
மரத்தில் காணும் ஒரு பறவை
தன் குறையைப் பாடுகிறது.

தெய்வமே, என் தெய்வமே, அதுதான் வாழ்க்கை
எளிமையும், அமைதியுமாய்.
இதமான இவ்வோசை
நகரிலிருந்து வருகிறது.

நீ - ஆமாம் உன்னைத்தான் -
ஓயாமல் அழுதுகொண்டே இருக்கிறாயே!
சொல், நீ என்னதான் செய்தாய்,
உன் இளமைப் பருவத்தை ?

ஞானம் - 6 - III

***

P. Verlain